

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: طاهر باختری

۰۲ سپتمبر ۲۰۲۴

مجتمع نظامی- صنعتی ایالات متحده محرک یک سه‌جانبه است،

اما چه کسی این هزینه را پرداخت می‌کند؟

ایده «نبرد در چند جبهه» بندرت خبر خوبی برای ستراتیژیست‌های نظامی است. تاریخ نشان می‌دهد که کشورهایی که تلاش می‌کنند در چندین جبهه یا حتی فقط در دو جبهه بجنگند، اغلب با نتایج فاجعه‌باری مواجه می‌شوند. با این حال، در ایالات متحده، صداها بیشتر و بیشتری به‌نفع شرکت در سه جنگ هم‌زمان شنیده می‌شود.

آخرین صدا از الکس کارپ، مدیر عامل شرکت نرم‌افزاری داده‌کاوی پالانتیر (Palantir) می‌آید که به‌خاطر فعالیت‌هایش در زمینه دفاع و اطلاعات شناخته شده است. او هشدار داد که ممکن است امریکا مجبور شود در آینده در سه جبهه مختلف – با چین، روسیه، و ایران – جنگ کند. او در حالی که پیشنهاد کرد پنتاگون باید با سرعت تمام به توسعه سیستم‌های تسلیحاتی مستقل ادامه دهد، دیدگاه عجیبی را مطرح کرد.

او گفت: «فکر می‌کنم ما در عصری زندگی می‌کنیم که بازدارندگی هسته‌ای در واقع کمتر مؤثر است، زیرا به احتمال زیاد غرب از چیزی مانند بمب هسته‌ای استفاده نمی‌کند، در حالی که دشمنان ما به دلیل «نابرابری اخلاقی» از این کار استفاده می‌کنند.

وقتی گفت که غرب به احتمال زیاد از بمب اتمی استفاده نخواهد کرد، شاید فراموش کرده بود که ایالات متحده تنها کشور روی زمین است که در زمان جنگ از بمب هسته‌ای استفاده کرده است.

حال که صحبت از نابرابری اخلاقی شد، در میان پنج قدرت هسته‌ای، چین تنها کشوری است که سیاست عدم استفاده اولیه از سلاح‌های هسته‌ای را دنبال می‌کند.

از سوی دیگر، ایالات متحده به‌طور کلی تمایلی به بررسی این ابتکار نداشته است. تظاهر به «اخلاق» صرفاً یک تاکتیک انحرافی است. نیروی محرکه واقعی در پشت لفاظی‌های جنگ‌طلبانه ایالات متحده، مجتمع نظامی-صنعتی است. آن‌ها برای افزایش سود، افزایش فروش تسلیحات و افزایش رشد در صنایع نظامی مرتبط، درگیری را ترویج می‌کنند. جنگ کار آن‌ها است.

آن‌ها تا زمانی که بتوانند اسلحه بفروشند، به نتیجه درگیری‌ها اهمیت نمی‌دهند. به همین دلیل است که آن‌ها از روی طمع و افزون‌خواهی، مدام جریان دائمی تئوری‌های تهدید را گسترش می‌دهند. پالانتیر، که «راه‌های حل نرم‌افزاری دفاعی پیشرفته برای ارتش ایالات متحده و متحدانش» را توسعه می‌دهد، بخشی از مجتمع نظامی-صنعتی در مقیاسی بزرگ است.

در ماه مه سال جاری، ارتش ایالات متحده قراردادی ۴۸۰ میلیون دلاری با Palantir Technologies برای گسترش ابزار تجزیه و تحلیل داده‌ها و تصمیم‌گیری به کاربران نظامی بیشتری در سراسر جهان، از جمله پنج فرماندهی رزمی - فرماندهی مرکزی ایالات متحده، فرماندهی اروپا، فرماندهی هند و اقیانوس آرام، فرماندهی شمال و فرماندهی ترابری - منعقد کرد.

در ماه فبروری، مجله تایم گزارش داد که پالانتیر یکی از غول‌های فناوری است که «اوکراین را به آزمایشگاه جنگ هوش مصنوعی تبدیل کرده است.» به نظر می‌رسد که پالانتیر از این موضوع راضی نیست. این شرکت می‌خواهد جنگ‌های بیشتری را برای ارضای اشتیاق بزرگ خود داشته باشد.

با این حال، در حالی که مجتمع نظامی-صنعتی ایالات متحده به شعلهور شدن جنگ‌ها ادامه می‌دهد، ناگزیر این سؤال مطرح می‌شود: چه کسی هزینه سه جنگ را پرداخت خواهد کرد؟

برای واشنگتن، حمایت از اوکراین در حال حاضر محدود است. پس از شروع درگیری اسرائیل و فلسطین، حتی گلوله‌های توپخانه‌ای که برای اوکراین در نظر گرفته شده بود به سمت اسرائیل منحرف شد. ناگفته نماند، کمک به اسرائیل تنها باعث خدش‌دار شدن اعتبار بین‌المللی و معضلات اخلاقی ایالات متحده شده است.

با وجود دو جبهه آشفته کنونی، ایالات متحده چگونه می‌تواند یک جبهه سوم را در اقیانوس آرام مدیریت کند؟ کسانی که جنگ‌های سه‌جبهه‌ئی را تبلیغ و ترویج می‌کنند، باید تاریخ نظامی را مطالعه کنند تا بفهمند که معمولاً چنین درگیری‌ها چگونه پایان می‌یابد. در طول تاریخ، نیروهائی که در چندین جبهه می‌جنگند اغلب شکست خورده‌اند. اگر ایالات متحده به‌طور هم‌زمان در سه جبهه می‌جنگد، در حالی که کشور به‌عنوان یک کل بیشترین رنج را متحمل می‌شود، به‌احتمال زیاد مجتمع نظامی-صنعتی رونق می‌گرفت.

همان‌طور که جیمی دور، فعال ضد جنگ، در برنامه فاکس نیوز با تاکر کارلسون گفت، دشمن ایالات متحده چین یا روسیه نیست، بلکه مجموعه نظامی-صنعتی است که صدها میلیارد و تریلیون دلار کشور را غارت می‌کند.

منبع: گلوبال تایمز، ۲۰ اگست ۲۰۲۴

<https://www.globaltimes.cn/page/202408/1318325.shtml>